

[Grethe Philip.]

til beslutninger og retningslinjer, der gives af miljøministeriet, skal fastlægge anvendelsen af arealet. Det endelige ansvar bør således ligge hos Københavns borgerrepræsentation, og debatten bør føres dér.

At vi fra det radikale venstres side lægger stor vægt på at få store dele særlig omkring voldterrænet udlagt til rekreative områder, og at vore repræsentanter i borgerrepræsentationen også har gjort opmærksom på de store trafikale problemer, som en bebyggelse af Christiania kan medføre, ønsker jeg at nævne her ved debatten.

Vi vedstår os i den radikale gruppe beslutningen i folketinget i april 1975 om afvikling af Christiania, men tilslutningen til denne afvikling var for mange af os baseret på forventning om en forudgående nøje planlægning for området udført af Københavns kommune. Jeg appellerede da også i min ordførertale den 10. april 1975 stærkt til Københavns kommune om at fremme denne planlægning.

Endnu i begyndelsen af december 1975 var denne planlægning så lidet fremskredet, at det radikale venstre ikke kunne give tilslutning til forsvarsministerens ansøgning til finansudvalget om en bevilling på 2 mill. kr. til rydning af arealet. Vi undlod dengang at stemme med henvisning til, at man ikke fandt at have tilfredsstillende oplysninger om Københavns kommunes planlægning for området.

Planlægningen er ganske vist nu stærkt fremskyndet, men endnu foreligger der ikke en godkendt byplan, og det står også uafklaret, hvornår den vil kunne være der, og hvornår den vil kunne træde i kraft.

Vi finder det urimeligt at rydde arealet på et tidspunkt, hvor man ikke er parat til at kunne bruge det til noget andet formål. Der har undertiden været tale om en blød landing, jeg har også selv brugt udtrykket. Det er noget, vi sympatiserer med. Det ville være i god overensstemmelse med god gammel dansk tradition at undgå en voldsom konfrontation, og da navnlig, når det ikke sker af vigtige hensyn til anden side.

Vore tanker går i retning af, at vi først må afvente Københavns kommunes vedtagelse af en egentlig og detaljeret byplan. Når denne foreligger, bør der omgående fastlægges en tidsplan for en hurtig aftrap-

ning af Christianiabeboelsen, efterhånden som arealerne ønskes udlagt til anden anvendelse, og denne tidsplan bør følges ufravigeligt. Hvornår afviklingen så vil være tilendebragt, ja, det vil afhænge af Københavns kommune.

Jeg behøver vel ikke at tilføje, at det vil være meget ønskeligt, om christianitterne selv ville medvirke til gennemførelsen af en sådan rolig løsning. Det er ikke, fordi jeg er alt for optimistisk på det punkt, men jeg synes da, det skal siges her.

Jeg har her talt på et flertal af min gruppes vegne, men jeg skylder at sige, at de betragtninger, jeg har gjort gældende, ikke dækker opfattelsen hos en del af medlemmerne i den radikale folketingsgruppe. De mener, at man principielt må holde fast ved den sluttermin for den formelle godkendelse af Christiania, der blev fastlagt allerede i sommeren 1973, dvs. formelt den 1. april, hvilket i praksis betyder engang sidst på foråret eller hen på sommeren 1976. Disse medlemmer finder ikke, at der siden den oprindelige beslutning eller siden folketingsdebatten den 10. april 1975 er tilvejebragt et nyt grundlag for afviklingen af Christiania, der berettiger til, at man ændrer ved den én gang fastsatte dato.

Schlüter (KF):

Det ville klæde folketinget i dag at lade være med at tale op ad stolper og ned ad vægge. Der er truffet en beslutning for et år siden, og den må stå fast.

Jeg kan udtrykke den konservative gruppes standpunkt kort og klart: Christiania må fraflyttes den 1. april. Ikke fordi der skal siges nej til mulighed for sociale eksperimenter eller alternative samfund, dem er der frihed til og groplads for i det danske samfund, men fordi Christiania i enhver henseende er uforsvarlig. Det gælder socialt og især i forhold til de svagest udrustede, som bor under forhold, der er helt uacceptable. Det gælder af hensyn til lov og orden. Vi kan ikke fortsætte med en enklave i det danske samfund, der sætter sig ud over snevejs af lovbestemmelser, som alle andre må rette sig efter. Christiania har fået længere varsel for en afvikling end nogen anden gruppe i det danske samfund.

Derfor kan folketinget i dag kun gøre én respektabel og ansvarlig ting, nemlig at stå